

İÇİNE ATAN AİLESİ

ASLI ALPER

ÇİZER:
GONCA SONER

Bir acayip eve hoş geldin!

Bu ev bazen sıradan, bazen tuhaftır.
Bazen kocaman, bazen de küçük
kalır. Ama asıl ilginç olan, bu evde
yaşayanlardır.

Pustum Hanım yataktan hızla çıktı. Saçlarını yıkadı ve tam kurutmaya başlamıştı ki...

Pat! Elektrikler kesildi!

Aynaya baktı ve yutkundu. “Bu gerçek olamaz!” dedi. İŖe geç kalmaktan korkuyordu. Ama bunu kimseye söyleyemedi. Derin bir nefes aldı.

Hooooop!

Balon gibi ŖiŖmeye baŖladı.

Sustum Bey salonda sabah sporunu yapıyordu. Başının üzerinde durmak istedi. Ama...

Gümmm!

Dengesini kaybedince yere düştü. Kendini çok başarısız hissetti. Utandı. Ama bunu kimseye söyleyemedi. Yüzü kızardı.

Şişti, şişti...

Yerde yuvarlanmaya başladı.

Küçük Gök ise korkunç bir
rüya görmüştü. Yorganın
altına saklandı. Rüyasını
anlatsa rahatlayabi-
lirdi. Ama kimseye
anlatmadı.

Gık... Gık...

Yutkundu.

Gözyaşları içinde yüzmeye başladı.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi o gün daha büyük bir sorunları vardı: Akşam yemeğine Virvırlar geliyordu.

Virvırlar, hiç düşünmeden konuşur, konuştuğça susmaz, biraz da dikkatsizdir. İçine Atan Ailesi için bu hiç de iyi değildir.

Kapı çaldı.

Önce Pat Bey girdi içeri.
Hem de büyük bir göste-
riyle! Ayağı halıya takıldı,
dengesini kaybetti ve...

Dinnngg!

Doonngg!

Gümmm!

Kafasını ovuşturdu. “Kapıyı açmanızı beklerken bacaklarım tutulmuş.” diye sitem etti.

Kızı Küt, kahkahalarla gülüyordu.

İçine Atanlar şaşkınlıkla onlara bakıyordu.

Virvırlar için bu ev çok sessizdi. Küt, gözlerini evin içinde gezdirerek, "Himmm!" diye mırıldandı. Bir dedektif gibi araştırma yapıyordu. Dudaklarını büzdü ve ciddiyetle konuştu: "Bu evde bir şey eksik."

Durdu ve etrafına baktı. “Buldum, tabii ki neşe eksik!”

Pustum Hanım başını öne eğdi. Sustum Bey kızardı, uçmamak için Pustum Hanım’ın koluna yapıştı. Küçük Gık ise yutkundu.

İçine Atanlar aynı anda derin bir iç çekti.

Pat Bey şaşkınlıkla
etrafına bakındı.

“Bu ev küçülüyor
sanki!” dedi.

Küt gözlerini ko-
caman açtı. “Yoksa
insanlar mı büyü-
yor?” diye ekledi.

Düşündüler, düşündüler.
Ama nedenini bir türlü
anlayamadılar.

Virvırlar yemekte de konuşmaya devam etti. Hem de durmadan! Bazen tartışılar, bazen kahkahalarla güldüler, bazen de saçmaladılar.

Pustum Hanım konuşmak istedi.

“Afiyet ol...”

“Afiyet...”

“Af...”

